

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5Tos/16/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6320010123
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Novák, LL.M.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6320010123.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Nováka, LL.M., a sudcov Mgr. Jána Bednára a JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD., v trestnej veci obžalovaného X. Z., pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, prejednal na neverejnom zasadnutí konanom dňa 9. februára 2021 v Banskej Bystrici sťažnosť obžalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Brezno sp. zn. 4T/48/2020 zo dňa 25. januára 2021, a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť obžalovaného Q. S. zamietla.

Podľa § 80 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku väzbu obžalovaného dohľadom probačného a mediačného úradníka nenahrádza.

odôvodnenie:

Samosudca Okresného súdu Brezno uznesením č. k. 4T/48/2020-716 zo dňa 25. 01. 2021 podľa § 79 ods. 2, ods. 3 Trestného poriadku zamietol žiadosť obžalovaného X. Z. o prepustenie z väzby na slobodu, ktorú podal na hlavnom pojednávaní dňa 25. 01. 2021, a zároveň rozhodol podľa § 80 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, že nenahrádza väzbu obžalovaného dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil obžalovaný sťažnosť priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní, ktorú neskôr písomne odôvodnil prostredníctvom svojej ustanovenej obhajkyne podaním zo dňa 01. 02. 2021. V sťažnosti v podstate uviedol, že od posledného rozhodnutia o väzbe bola na hlavnom pojednávaní vypočutá poškodená ako aj všetci svedkovia navrhovaní tak obžalobou, ako aj obžalovaným, s výnimkou prehratia jednej výpovede svedka, mal. X. Z., jeho syna, pričom v podstate žiadny zo svedkov neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by vyznievali v prospech dôvodnosti podozrenia zo spáchania trestnej činnosti, ktorá mu je kladená za vinu. Napriek tomu súd jeho žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu zamietol. Ponechanie vo väzbe je odôvodnené len na základe znaleckého dokazovania vykonaného v prípravnom konaní a všeobecného konštatovania o závažnosti stíhanej trestnej činnosti a o jeho predchádzajúcom živote. Podľa jeho názoru však znaleckým posudkom nie je možné odôvodňovať jeho ponechanie vo väzbe, najmä preto, že znalec konštatoval, že jeho pobyt na slobode nie je pre spoločnosť nebezpečný a znalec ani nenavrhol žiadne ochranné opatrenie, keďže nezistil závislosť na alkohole. Napriek tomu samosudca v uznesení uviedol, že sa mal stíhanej trestnej činnosti dopúšťať pod vplyvom alkoholu, ktorý mal počas pobytu na slobode pravidelne konzumovať, avšak takýto záver nie je podporený žiadnym dôkazom vykonaným na hlavnom pojednávaní. Poukázal aj na znalecké posudky ohľadne poškodenej Q. Q. a mal. P. Q., z ktorých taktiež nevyplýva väzobný dôvod podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Ohľadne znaleckých posudkov k zraneniam mal. Q. Z. a poškodenej Q. Q. má výhrady, ktoré budú predmetom dokazovania na nasledujúcom hlavnom pojednávaní, pretože podľa neho znalec v záveroch hodnotí dokazovanie a robí právne závery. Ďalej uviedol, že na väzobné stíhanie

nepostačuje len podozrenie, že sa mal dopustiť nejakej trestnej činnosti, pretože stále platí prezumpcia nevinny a posudzovanie otázky viny či nevinny bude predmetom dokazovania na hlavnom pojednávaní. O prepustenie z väzby na slobodu žiadal okrem iného preto, lebo sa chce starať o svoje deti a pomáhať im, keďže podľa jeho informácií sa poškodená o ne už dlhšie nezaujímá. Bol živiteľom rodiny, momentálne sú deti umiestnené do náhradnej starostlivosti, je s nimi v pravidelnom kontakte, chce ich získať späť a riadne sa o ne starať. Čo sa týka trestného oznámenia poškodenej, toto nemožno považovať za dôkaz, a poškodená už v prípravnom konaní všetky skutočnosti uvádzané v trestnom oznámení poprela s tým, že bola nahnevaná, že jej vzali deti a preto oznámenie podala. To, že ju nijako netýral, a netýral ani žiadne z ich detí, poškodená uvádzala počas celého prípravného konania, aj konania pred súdom. On bol pritom počas tohto obdobia vo väzbe, preto nemožno spochybňovať výpovede poškodenej ani údajným strachom z jeho osoby. Taktiež poukázal na náležitosti odôvodnenia uznesenia o väzbe podľa § 72 ods. 2 druhá veta Trestného poriadku, teda by mali byť opísané také konkrétne skutočnosti, ktorých existencia v zmysle predvetia § 71 ods. 1 Trestného poriadku reálne odôvodňuje existenciu niektorého väzobného dôvodu, pričom podľa neho napadnuté uznesenie uvedeným požiadavkám nevyhovuje. Zo znaleckého dokazovania nevyplýva väzobný dôvod podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, odôvodnenie zamietnutia jeho žiadosti sa tak vyčerpáva veľmi stručne konštatovaním o závažnosti stíhanej trestnej činnosti kladenej mu za vinu a poukazom na jeho predchádzajúci život, ktorý však nie je bližšie špecifikovaný. V napadnutom uznesení samosudca konštatoval, že k stíhanému skutku malo dôjsť počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia, s poukazom na trestný rozkaz Okresného súdu Brezno sp. zn. 4T/81/2018 zo dňa 25. 09. 2018, a teda naďalej trvá dôvodná obava, že v prípade prepustenia na slobodu bude v trestnej činnosti pokračovať, pričom však bližšie nešpecifikuje, v akej konkrétnej trestnej činnosti by mal údajne pokračovať. Podľa jeho názoru mal samosudca presne špecifikovať, o akú trestnú činnosť by teda malo ísť, či by malo ísť o trestnú činnosť zhodnej právnej kvalifikácie, alebo o akúkoľvek inú trestnú činnosť. Aj v časti nahradenia väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka považuje uznesenie za nedostatočne odôvodnené. Na základe uvedených skutočností preto podľa jeho názoru dôvody väzby nie sú dané, resp. pominuli, preto požiadaval, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil a prepustil ho z väzby na slobodu, alternatívne, aby sám vo veci rozhodol tak, že nahradí väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako nadriadený orgán, skúmal, či bola sťažnosť obžalovaného podaná včas, či bola podaná oprávnenou osobou, a či nedošlo k späťvzatiu sťažnosti alebo k vzdaniu sa práva podať sťažnosť.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Postupom podľa vyššie citovaného zákonného ustanovenia a po preskúmaní trestného spisu krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť bola podaná včas, oprávnenou osobou, avšak nie je dôvodná, pretože boli splnené všetky formálne a materiálne podmienky trvania väzby.

Krajský súd po preskúmaní napadnutého uznesenia a celého spisového materiálu zistil, že obžalovaný X. Z. bol vzatý do väzby uznesením sudkyne pre prípravné konanie Okresného súdu Brezno sp. zn. 0Tp/7/2020 zo dňa 18. 01. 2020, z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Naposledy bolo o väzbe obžalovaného rozhodnuté po podaní obžaloby na okresný súd dňa 26. 05. 2020, a to uznesením Okresného súdu Brezno sp. zn. 4T/48/2020 zo dňa 15. 06. 2020, v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5Tos/73/2020, kedy samosudca podľa § 238 ods. 4 Trestného poriadku obžalovaného naďalej ponechal vo väzbe a zároveň podľa § 79 ods. 2, ods. 3 Trestného poriadku zamietol jeho žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu, väzbu obžalovaného nenahradil dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Súd po preskúmaní spisového materiálu ohľadne dôvodov väzby dospel k záveru, že tieto naďalej trvajú. Túto skutočnosť má súd preukázanú predovšetkým tým, že dôkazná situácia sa od posledného rozhodnutia o väzbe obžalovaného v podstate nezmenila a doterajšie zistenia trestného konania nasvedčujú tomu, že skutok, ktorý sa stal, a ktorý je obžalovanému kladený za vinu, bol spáchaný, pričom doposiaľ zabezpečené a vykonané dôkazy nasvedčujú existencii podozrenia, že skutok uvedený v obžalobe spáchal obžalovaný. Krajský súd rovnako, ako aj súd prvostupňový, poukazuje na doposiaľ vykonané dokazovanie na hlavnom pojednávaní, v rámci ktorého bol vypočutý obžalovaný, poškodená a ďalší svedkovia, pričom je zrejmé, že poškodená po podaní trestného oznámenia zmenila svoj postoj

k prejednávanej veci, zmenila výpoveď na hlavnom pojednávaní, rovnako tak aj svedkovia, rodinní príslušníci obžalovaného, resp. poškodenej, vypovedali v podstate v prospech obžalovaného. Zároveň je ale potrebné rovnako poukázať na rozpory v ich výpovediach, pričom aj samotná poškodená potvrdila, že jej obžalovaný dával facky, pokiaľ sa o deti nestarala podľa jeho predstáv, čo priznal aj samotný obžalovaný v rámci rozhodovania o návrhu na vzatie do väzby. Z vykonaného znaleckého dokazovania však naďalej vyplýva odôvodnený záver, že skutok uvedený v obžalobe bol spáchaný, a z jeho spáchania je dôvodne podozrivý práve obžalovaný X. Z..

Preto aj krajský súd dospel k záveru, že od vzatia obžalovaného do väzby sa nezmenila ani situácia týkajúca sa samotného zákonom predpokladaného dôvodu preventívnej väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Aj krajský súd poukazuje na skutočnosť, že obžalovaný sa mal prejednávanej trestnej činnosti dopúšťať po dlhší čas, voči svojim rodinným príslušníkom, a tejto trestnej činnosti sa dopúšťal aj počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia. Obžalovaný už pritom bol doposiaľ 4 krát súdne trestaný, a ani výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody, ani hrozba výkonu ďalšieho trestu na neho zjavne nemali výchovný vplyv, keďže sa mal po dlhší čas dopúšťať násilnej trestnej činnosti. Práve s poukazom na doterajší život obžalovaného, ako aj obdobie páchania prejednávanej trestnej činnosti, aj krajský súd dospel k záveru, že v prípade obžalovaného sú aj naďalej dané dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, na čom nič nemení ani skutočnosť, že poškodená aktuálne býva u svojich rodičov a maloleté deti sú zverené do náhradnej starostlivosti.

Väzba predstavuje procesné opatrenie, ktoré závažným spôsobom zasahuje do osobnej slobody obžalovaného, a ktorého účelom je dočasne zaistiť obžalovaného pre potreby trestného konania, aby toto nebolo zmarené v prípade, že by bol obžalovaný ponechaný na slobode, aby sa mu zabránilo pokračovať v trestnej činnosti, a v neposlednom rade chrániť spoločnosť pred protiprávnym konaním páchatelov trestných činov. V prípade rozhodovania o väzbe je potrebné prihliadať na zásadu primeranosti a zdržanlivosti, to znamená využiť také prostriedky upravené Trestným poriadkom, ktoré budú najlepšie viesť k dosiahnutiu účelu trestného konania, a zároveň nebudú neprimerane zasahovať do základných práv obžalovaného. Väzba nie je trestom, ale len procesným opatrením, ani nemá sankčnú povahu, a súd je povinný v každom období trestného stíhania skúmať, či dôvody väzby trvajú, alebo či sa zmenili. V prejednávanom prípade však ani krajský súd nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali prepustenie obžalovaného X. Z. z väzby na slobodu, a väzba je v tomto prípade primeraným procesným opatrením, a to najmä s poukazom na osobu obžalovaného, a charakter trestnej činnosti, zo spáchanie ktorej je dôvodne podozrivý. Správne preto okresný súd dospel k záveru, že dôvody preventívnej väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku stále trvajú, pretože je tu stále dôvodná obava, že v prípade prepustenia z väzby na slobodu bude obžalovaný pokračovať v trestnej činnosti, a svoje agresívne správanie môže opäť zamerať voči poškodenej, ktorá s poukazom na závery znaleckého dokazovania agresívne správanie obžalovaného voči jej osobe zľahčuje a bagatelizuje.

Krajský súd ďalej poznamenáva, že pre dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 Trestného poriadku postačuje dôvodná obava, že z konania obžalovaného alebo ďalších konkrétnych skutočností bude naplnený niektorý z dôvodov väzby podľa písm. a) až c), na rozdiel od dôvodov väzby podľa § 71 ods. 3 Trestného poriadku (opätovné vzatie do väzby), kedy už dôvodná obava nepostačuje, ale musia byť preukázané konkrétne okolnosti, ktoré už nastali, a odôvodňujú niektorý z dôvodov väzby podľa písm. a) až f).

Krajský súd sa taktiež zaoberal možným nahradením väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka v zmysle § 80 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, keďže na tento inštitút nahradenia väzby musel súd v zmysle nálezu ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 67/2013 zo dňa 05. 06. 2013 prihliadnuť ex offo. Z rovnakých dôvodov ale súd dospel k záveru, že väzbu obžalovaného X. Z. nie je možné týmto inštitútom nahradiť, pretože je jednak vzhľadom na osobu obžalovaného, ako aj s poukazom na okolnosti spáchania skutku a jeho následok nepostačujúci, preto rozhodol tak, že väzbu obžalovaného dohľadom probačného a mediačného úradníka nenahradil.

Ustálená súdna prax a judikatúra je jednotná v tom, že väzba je zákonná a opodstatnená iba vtedy, ak sú na použitie tohto zabezpečovacieho inštitútu kumulatívne splnené tak materiálne podmienky (t.j. skutkové okolnosti vzatia do väzby uvedené v § 71 ods. 1 Trestného poriadku a existencia niektorého z väzobných dôvodov taxatívne uvedených v § 71 ods. 1 písm. a) až c) Trestného poriadku), ako i formálne podmienky (t.j. vznesenie obvinenia vrátane jeho oznámenia obvinenému a včasné podanie návrhu na vzatie obvineného do väzby).

Oboznámením sa s obsahom vyšetrovacieho spisu a doteraz zabezpečenými dôkazmi možno konštatovať, že trestné konanie bolo doteraz vedené zákonným spôsobom, jednotlivé dôkazy boli zabezpečované a procesné úkony vykonávané v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku a sú riadne použiteľné pre účely tohto trestného konania. V rámci doteraz vedeného trestného konania neboli zistené žiadne procesné vady vedeného trestného konania, ktoré by bránili súdu v ponechaní obžalovaného vo väzbe. Krajský súd napokon konštatuje, že aj doterajšia dĺžka trvania väzby zodpovedá zákonným ustanoveniam § 76 Trestného poriadku.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností preto senát krajského súdu po zohľadnení všetkých okolností prípadu sťažnosť obžalovaného X. Z. v zmysle citovaného zákonného ustanovenia ako nedôvodnú zamietol.

Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.